

ЦВЕТА ПОРЯЗОВА

БОГАТ ЧОВЕК

chitanka.info

... Улицата, на която живея, е най-удобната от центъра на града към махалата на ромите. Затова и те най-често минават по нея. С някои от тях се познаваме от години, поздравяваме се, искат, а после „забравят“ да върнат дребни заеми. Найден е един от тях. Само че не обича да взема заем по този начин, а предпочита да го отработва. Кога с торбичка липов цвят, кога с предложение да почисти двора... Е, освен поисканата сума получава и нещо за хапване или поне кафе, но това е въпрос на гостоприемство.

И този път го видях отдалече — дребен, сух, по-черен от своите събратя. Впечатли ме походката му — някак по-наперена. Сигурно нещо хубаво му се беше случило — я парите от социалните са дошли навреме, я (да не повярваш) е намерил работа. „Тц, нема работа, госпожа — отвърна на въпроса ми. — Та ако искаш да ти набера малко орехи...“ И ми показва ръцете си — по-черни от всякога, боядисани от зелените кори.

Край шосето за София някога кантонерите са посадили орехови дръвчета. В късната есен ромите ги обрулват с дълги пръти. Съгласих се — по-лесно е да си купя готови ядки, но той така погледна, че не можах да откажа.

След няколко часа донесе една торба — бях поръчала 2–3 кг, оказаха се 7. Платих ги. Найден прибра парите, а аз се пошегувах: „Е, като се опаричи, сега как си?“.

„Ще ти кажа, госпожа, ама да не ме чуят другите цигани. Нали знаеш, че жена ми почина преди няколко години. Е, сега най-големият син се жени, имаме 2 стаички и реших да посвия парцалите и да освободим с другите деца едната за него. Като почнах да се ровя, знаеш ли к'во открих? Жена ми, сиромашката, си спестявала от помощите по малко, ама не ми е казвала. Туряла ги в спестовна книжка и не я показвала на никого. И на мене даже. Сега я намерих, скрила я в една дамска превръзка. Вече съм богат, госпожа, цели 200 лева има в нея. Ама да не казваш“.

Като му подхвърлих, че за тези години сигурно и лихви са се понатрупали, та да помисли как да ги вложи в нещо смислено, а не в ядене и пиене с музика, той се усмихна щастливо: „Аз, госпожа, не съм като другите от махалата. По-умен съм и обичам чистотата, защото съм от софийските цигани и все им се карам на комшиите да не хвърлят навсякъде боклуци, ама не слушат“.

После той си тръгна. Пак така наперено, със самочувствие. Нали е богат човек...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.